

затова Господь ъж надарилъ съ четири мѣсячины, какво-то едно по друго да ѝ свѣтять нощѣ. Звѣздобройци-ти казвать да нѣма по-голѣмъ планетъ отъ Юпитера.

Доста надалечь отидохмы, а пакъ еще не смы стигнѣли до края. Слѣдъ Юпитера намирамы другъ планетъ — *Сашурнъ*. Той е докрай другояче отъ другы-ты планеты: около него има да ся врьтять осѣмь мѣсячины, кои-то му свѣтять, па освѣнь тѣхъ има да го обигрѣца (безъ да го досѣгне) и единъ голѣмъ пръстенъ като обрѣчъ. Господь много прѣмѣдро нарядилъ всичко това, защо-то Сатурнъ е далечь и прѣдалечь отъ слънце-то, та нему свѣти тврдѣ слабо, а тыя мѣсячины и тоя пръстенъ врьгать му свѣтлинъ за да му свѣти колко-годѣ.

По Сатурна иде планета *Уранъ* и тя толкова е надалечь отъ слънце-то, що-то едва за 84 години може да ся заврѣти около него веднажъ. Негова-та година иде 84 пѣти по-голѣма отъ нашенскъ-тѣ. Вы отъ само-себе ся сѣщате, че Господь, кой-то всичко е нагласилъ мѣдро и съвршено, не е оставилъ и тѣхъ планетъ безъ мѣсячины: около Урана засега ся знае, че има 6 мѣсячины.

Слѣдъ Урана звѣздобройци-ти намиратъ другъ еднъ, кожь-то наричять *Неишунъ*; нежъ сѣ открили прѣди 24 години. За тѣхъ планетъ мыслять да е най-крайня-та, и тя наистина е толкова надалечь отъ слънце-то, що-то едва за 160 години обыкаля веднажъ около него.

Ние вече рядомъ прѣглядахмы всички планеты, кои-то ся врьтять около слънце-то; нѣ кога смыслимъ, че като наше-то слънце има безбройны слънца (защо-то, както казахмы, всяка свѣтла неподвиж-